

[Ib Christensen.]

fordele, som dansk landbrug kortsigtet skulle have på dette område.

Videre siger hr. Anker Jørgensen, at der var knyttet en række forudsætninger, som absolut må opfyldes, til det danske medlemskab af EF, altså forud for afgørelsen den 2. oktober 1972. Og så siger hr. Anker Jørgensen, at det britiske medlemskab altså er en dansk forudsætning, og det var under den forudsætning, en stor del af de danske vælgere ved folkeafstemningen stemte ja. Altså: forudsætningerne skal absolut opfyldes, og det britiske medlemskab er en absolut forudsætning, siger hr. Anker Jørgensen. Men hvilken konklusion drager hr. Anker Jørgensen så af dette? Ja, han siger, at der absolut må ske en nyvurdering, hvis Storbritannien træder ud af EF, men hr. Anker Jørgensen siger ikke hvordan. Hr. Anker Jørgensen siger ikke, om man f. eks. fra socialdemokratiets side vil gå ind for en folkeafstemning igen her i Danmark under hensyntagen til, at denne forudsætning er bristet, men måske kan man på et senere tidspunkt ved en senere EF-debat vride et svar ud af socialdemokratiet på dette spørgsmål.

Hr. Arne Christiansen mente, at det 6. rådsdirektiv får en hurtig og effektiv behandling i skatte- og afgiftsudvalget; det tvivler jeg ikke på, men det er netop dette med hurtigheden, der er det gale efter vores opfattelse. Denne momsharmonisering, der jo betyder et ensartet momsgrundlag inden for alle EF-landene, bliver altså kørt igennem i løbet af nogle ganske få uger, uden at der hidtil har været nogen nævneværdig debat i den danske offentlighed om spørgsmålet, og uden at vi før nu har fået kendskab til regeringens indstilling til sagen. Når man tænker på, hvad folketinget bruger af tid, ofte alt for megen tid, på mindre væsentlige spørgsmål, så er det jo forstemmende, at fordi det drejer sig om et EF-område, så er man nødt til at køre tingene igennem helt uforsvarlig hurtigt, således at en demokratisk debat, en offentlig debat i presse og medierne om denne ting, simpelt hen bliver forsnævret. Jeg kunne forstå, at det hele skulle køres igennem i skatte- og afgiftsudvalget i løbet af 5 dage.

Så siger hr. Stetter, at sagen ikke drejer sig om vores lands selvstændighed. Ja men hvad er der da tale om, når man overgiver

suveræne beføjelser til overstatslige organer, andet end en indskrænkning af landets selvstændighed? Hvad er der tale om andet end en indskrænkning af landets faktiske selvstændighed og handlemuligheder, når man koordinerer udenrigspolitikken inden for EF og arbejder hen mod en politisk union, som både den socialdemokratiske regering og denne regering har tilsluttet sig som et mål at få gennemført inden 1980.

Det afgørende er efter vores opfattelse med hensyn til suverænitet og selvstændighed dette, at Danmark bevarer sin ret til at handle og reagere på de påvirkninger, der kommer til os udefra, akkurat som de øvrige nordiske lande har valgt. Det er det, der er det afgørende, i stedet for at vi på forhånd underkaster os overstatslige vedtagelser.

Derefter siger hr. Stetter, at vi har øvet afgørende indflydelse ved forhandlingsbordet. Jeg gad vide, om det kan eksemplificeres i ét eneste tilfælde, at Danmark har øvet afgørende indflydelse ved forhandlingsbordet. Ikke engang i spørgsmålene om de nye landbrugspriser og afviklingen af de nationale støtteordninger inden for landbruget turde man bruge den sagnomspundne vetoret, og det kunne ellers godt kaldes et vitalt spørgsmål for Danmark.

Vedrørende de to dagsordensforslag kunne vi for så vidt godt støtte det socialdemokratiske dagsordensforslag, for vi er enige i det, der står deri, selv om det er meget begrænset, hvad der står, men da vi har indtryk af, at en eventuel vedtagelse af dette dagsordensforslag — og det må jo forudsættes, at det sandsynligvis bliver vedtaget — vil betyde, at det andet dagsordensforslag, SF's dagsordensforslag, ikke kommer til afstemning, så kan vi ikke medvirke til at vedtage dette socialdemokratiske dagsordensforslag, der jo altså i realiteten har taget karakter af et afværgedagsordensforslag.

Med hensyn til SF's dagsorden må jeg sige, at vi ikke er yndere af ministerstorm; vi er ikke yndere af dagsordensforslag, der formuleres umotiveret, hvor motiveringen ikke er angivet i selve dagsordensforslagets formulering, men vi konstaterer som en kendsgerning — det gjorde jeg allerede i mit første indlæg — at udenrigsministeren efter vor bedømmelse har handlet forkert og er gået ud over det mandat, han har haft. Vi konstaterer samtidig, at vores stemmeafgiv-